

Ny Bokin'i Daniela - Isa Folo amby Enimpolo

Fampiharihariana ny Faminaniana: Fampifandraisana ny 11 Septambra 2001 amin'ny Fotoan'ny Fanisiana Tombo-kase, ny Ranobe Farany, ary ny Asa Farany ataon'i Kristy

Jeff Pippenger
2024-01-28

Ao anatin'ireo lahatsoratra faramparany dia niresaka andininy vitsivitsy avy amin'ny Fanahin'ny Faminaniana isika, izay manondro fe-potoana iray manomboka ny 11 Septambra 2001 ka hatramin'ny hitsanganan'i Mikaela sy hifaranan'ny fotoam-pahasoavan'ny olombelona. Mandritra izany fe-potoana izany dia misy fanoharana ara-paminaniana vitsivitsy izay manondro ny asa farany ataon'i Kristy ao amin'ny Efitra Masina Indrindra.

Ang gawa ni Cristo sa santuwaryo ay inihahalintulad sa pangitain sa Ilog Ulai ng Daniel kabanata walo, at ipinaalam sa atin ni Sister White na ang pangitain sa Ilog Ulai ay ngayon ay nasa proseso ng katuparan. Ang huling gawaing isinasakatuparan sa makalangit na santuwaryo, na ngayon ay nasa proseso ng katuparan, ay inilalarawan sa iba't ibang makahulang pananalita. Ito ay inilalarawan bilang, bukod sa iba pang makahulang paglalarawan, ang panahon ng pagtatatak, ang huling ulan, ang pangwakas na gawain ng kaligtasan, at ang paglilinis ng templo. Mahalaga na pagsama-samahin ang mga pananalitang iyon, at ilagay din ang mga iyon sa kanilang wastong makasaysayang kalagayan.

“Tamin'izany andro izany, raha hifarana ny asan'ny famonjena, dia hisy fahoriana hihatra amin'ny tany, ary ho tezitra ny firenena, nefa hohazonina mba tsy hanakantsakana ny asan'ilay anjely fahatelo. Amin'izany andro izany dia ho tonga ny 'orana farany', na famelombelomana avy eo anatrehan'ny Tompo, mba hanome hery ny feo mahery ataon'ilay anjely fahatelo, sy hanomana ny olo-masina hahajoro amin'ny fotoana handatsahana ireo loza fito farany.” Early Writings, 85.

Ny “asan'ilay anjely fahatelo” dia koa “asan'ny famonjena”, izay manomana “ny olona masina mba hahajanona amin'ny fotoana izay handatsahana ny loza fito farany.”

Ary tezitra ny firenena, ary tonga ny fahatezeranao sy ny fotoanan'ny maty mba hotsaraina, ary mba hanomezanao valisoa ny mpanomponao, dia ny mpaminany sy ny olona masina ary izay matahotra ny anaranao, na kely na lehibe; ary mba handringananao izay manimba ny tany. Apokalypsy 11:18.

Ny firenena dia tezitra alohan'ny hifaranan'ny fotoam-pitsarana mifandanja (izay fotoana androtsahana ny fahatezeran'Andriamanitra), kanefa rehefa tezitra ny firenena dia “voafehy” koa izy. Ilay “fotoana” izay ahatezeran'ny firenena no manondro ny fiandohan'ny asa famaranana ny famonjena, ary ny asa famaranana ny famonjena dia ny fanisiana tombo-kase ny vahoakan'Andriamanitra.

“Ny tena vahoakan’Andriamanitra, izay manana ao am-pony ny fanahin’ny asan’ny Tompo sy ny famonjena ny fanahy, dia hijery mandrakariva ny ota amin’ny tena toetrany, dia amin’ny maha-ota azy marina tokoa. Hitoetra mandrakariva eo amin’ny lafin’ny fifampitondrana mahatoky sy mivantana amin’ireo ota izay mora mahazo ny vahoakan’Andriamanitra izy ireo. Indrindra indrindra amin’ny asa famaranana ho an’ny fiangonana, amin’ny fotoan’ny fanisiana tombo-kase an’ireo efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy izay hitoetra tsy manan-tsiny eo anoloan’ny seza fiandrianan’Andriamanitra, dia ho tsapan’izy ireo lalina indrindra ny fahadisoan’ny vahoaka milaza tena ho an’Andriamanitra. Izany dia asehon’ny fanoharana omen’ny mpaminany momba ny asa farany, eo ambanin’ny sarin’ireo lehilahy samy mitondra fiadiana famonoana eny an-tanany. Ny lehilahy iray teo aminy dia nitafy lamba rongony, sady nanana fitoeran-dranomainty ho an’ny mpanoratra teo anilany. ‘Ary hoy Jehovah taminy: Mandehana mamaky ny afovoan’ny tanàna, dia mamaky ny afovoan’i Jerosalema, ka asio marika eo amin’ny handrin’ny olona izay misento sy mitomany noho ny fahavetavetana rehetra atao eo afovoany.’” Testimonies, boky faha-3, 266.

Ny firenena dia tazonina mba tsy hanakana ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo. Ao amin’ny Apokalypsy toko fahafito, ireo firenena tezitra izay tazonina dia aseho ho rivotra efatra voatana mandritra io vanim-potoana io ihany, ary io fotoana io dia faritana mazava ho vanim-potoana voafaritana manokana.

“I Satana izao dia mampiasa ny hafetsena rehetra amin’izao andron’ny fanisiana tombo-kase izao mba hanakanana ny sain’ny olon’Andriamanitra tsy hifikitra amin’ny fahamarinana ankehitriny sy hampihozongozona azy. Hitako fa nisy rakotra izay nalatsak’Andriamanitra teo ambonin’ny olony mba hiaro azy amin’ny andro fahoriana; ary ny fanahy rehetra izay niorina tamin’ny fahamarinana sady madio fo dia hosaronan’ny rakotry ny Tsitoha.

“Fantatr’i Satana izany, ka niasa tamin-kery lehibe izy mba hitazomana ny sain’ny olona maro araka izay tratry ny heriny hihontsona sy tsy hiorina amin’ny fahamarinana. ...”

“Hitako fa Satana dia niasa tamin’ireo fomba ireo mba hanelingelina sy hamitaka ary hampiala ny olon’Andriamanitra, amin’izao fotoana izao indrindra, amin’izao andron’ny fanisiana tombo-kase izao. Hitako fa nisy ny sasany izay tsy nijoro tamin-kafanam-po sy tsy nihozongozona ho an’ny fahamarinana ankehitriny. Nangovitra ny lohaliny, ary nivilana ny tongony, satria tsy niorina mafy teo ambonin’ny fahamarinana izy, ary ny saron’ny Andriamanitra Tsitoha dia tsy azo nosarihina hanarona azy raha mbola nangovitra tahaka izany izy.”

“Niezaka tamin’ny hafetseny rehetra Satana hitana azy ireo teo amin’izay nisy azy, mandra-pahatapitry ny fanisiana tombo-kase, mandra-pisintonana io fisaronana io eo ambonin’ny olon’Andriamanitra, ka dia ho tavela tsy manana fialofana amin’ny fahatezerana mirehitra avy amin’Andriamanitra izy ireo, ao anatin’ireo loza fito farany. Efa nanomboka nanatsoaka io fisaronana io eo ambonin’ny olony Andriamanitra, ary tsy ho ela dia hosintonina eo ambonin’izay rehetra tokony hanana fialofana amin’ny andron’ny famonoana izany. Hiasa amin-kery Andriamanitra ho an’ny olony; ary avela hiasa koa Satana.” Early Writings, 43, 44.

Nanoratra izany teny izany i Sister White tamin'ny taona 1851, dimy taona talohan'ny nidiran'ny olon'Andriamanitra tao amin'ny toe-piainana Laodiseana, ka nampitarazoka ny fizotran'ny fanisiana tombo-kase noho ny nandavany ny fahazavana nitombo momba ny “fito heny.” Io fahazavana io no tokony ho nampitombo sy nahavita ny asan'Andriamanitra amin'ny fanaronana ny olony mialoha ny loza fito farany. Fa kosa, nikomy ny olon'Andriamanitra ka natolotra hirenireniny any an-efitry Laodisea, araka ny tandindon'ny fikomian'ny Isiraely fahiny sy ny firenireniny tany an-efitra. Firy tamin'ireo mpikomy teo amin'ny Isiraely fahiny no niditra tao amin'ny Tany Nampanantenaina? Andinin-tSoratra Masina inona ao amin'ny Baiboly, na ao amin'ny Fanahin'ny Faminaniana, no milaza fa misy Laodiseana hovanjena? Ny valiny dia hoe: “Tsy misy!” satria ny Laodiseana dia very tahaka ireo tamin'ny Isiraely fahiny izay maty tany an-efitra.

Ny fanisiana tombo-kase ny iray alina sy efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy dia vanim-potoana iray, ary manomboka izany rehefa ny anjely efatra mihazona ny rivotra efatra, izay sady fotoana ihatezeran'ny firenena koa, nefa mbola voafehy ihany. Mandritra ny fotoan'ny fanisiana tombo-kase dia manomana ny olony Andriamanitra mba hahajoro amin'ny andro hisian'ny loza fito farany, ary izany fanomanana izany dia aseho ho toy ny fisintonana “rakotra” hanarona ny olony, ary aseho koa ho toy ny famaranana ny asan'ny famonjena sy ny famaranana ny asan'ny anjely fahatelo. Ny fanomanana izay asehon'ireo fanoharana rehetra ireo dia miorina amin'ny fandraisana ny “fahamarinana ankehitriny.”

Izay tsy hijoro “amin-kaherezana ho an'ny fahamarinana ankehitriny,” dia ireo izay “nihozongozona,” satria tsy nifantoka tamin'ny “fahamarinana ankehitriny” ny sainy. Soratany fa “nahita olona sasany aho izay tsy nijoro tamin-kaherezana ho an'ny fahamarinana ankehitriny. Nangovitra ny lohaliny, ary nikorisa ny tongony, satria tsy niorina mafy teo ambonin'ny fahamarinana izy, ary tsy azo nosarihina handrakotra azy ireo ny rakotry ny Andriamanitra Tsitoha raha mbola nangovitra toy izany izy.”

Ny “fahamarinana ankehitriny” no manome ny “sarona,” ary ny “sarona” koa dia aseho ho ny “tombo-kasen'Andriamanitra.” Ny “tombo-kasen'Andriamanitra” dia noharafesina mialoha tamin'ilay rà nandrakotra ny varavaran'ny Hebreo, izay nahatonga ny anjely mpandringana handalo tsy hiditra amin'ireo trano izay “voasarona” tamin'ny rà ny varavarany. Ny “sarona” dia ny “famehezana,” ary ny “famehezana” dia tanterahina amin'ny alalan'ny “fahamarinana ankehitriny.”

Hamasinina amin'ny fahamarinanao izy; ny teninao no fahamarinana. Jaona 17:17.

Ny fihetsiketsehana fanavaozana rehetra dia samy nanana ny lohaheviny manokana avy; ary ny lohaheviny ny fihetsiketsehana fanavaozan'ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo dia ny “Silamo amin'ny Loza fahatelo”. Ny “fahamarinana ankehitriny” amin'ny andro farany dia ny Silamo amin'ny Loza fahatelo.

“Ny Soratra Masina dia misokatra mandrakariva ho an'ny vahoakan'Andriamanitra. Efa nisy hatrany ary mbola hisy mandrakariva fahamarinana iray izay mihatra manokana amin'ny taranaka tsirairay.” Review and Herald, June 29, 1886.

Izy dia “hafatra” momba ny fahamarinana ankehitriny izay manisy tombo-kase ny vahoakan’Andriamanitra amin’ny andro farany, ary ny fotoana fanisiana tombo-kase dia aseho ho manomboka rehefa voafehy ny rivotra efatra. Tezitra ny firenena tamin’ny 11 Septambra 2001, ary tamin’izany fotoana izany no nanombohan’ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo amby iray hetsy, raha ny ranonorana aoriana, izay “hafatra”, no nanomboka nesorina ny tombo-kaseny.

“Ho an’i Jaona dia nosokafana ireo sehatra feno fahalinana lalina sy manaitra tao amin’ny fanandraman’ny fiangonana. Hitany ny toerana, ny loza, ny ady, ary ny fanafahana farany ho an’ny olon’Andriamanitra. Soratany ireo hafatra famaranana izay hampahamasa ny vokatra eto an-tany, na ho amboara ho an’ny trano fitahirizana any an-danitra, na ho fehezana kitay ho an’ny afon’ny fandringanana. Nambara taminy ireo lohahevitra manan-danja lehibe indrindra, indrindra ho an’ny fiangonana amin’ny andro farany, mba hampianarina ny amin’ireo loza sy ady eo anoloan’izy ireo izay hiala amin’ny fahadisoana ho amin’ny fahamarinana. Tsy misy olona tokony hijanona ao amin’ny haizina ny amin’izay hanjo ny tany.” The Great Controversy, 341.

Rehefa tezitra ny firenena, dia notanana tsy hihoatra miaraka amin’izay koa izy ireo, ary nanomboka nilatsaka ny “orana farany,” ary ny orana farany dia ny hafatry ny “fahamarinana ankehitriny” izay manisy tombo-kase ny olon’Andriamanitra.

“Ny asa ao Battle Creek dia araka izany filaharana izany ihany. Ny mpitarika ao amin’ny sanatoria dia nifangaro tamin’ny tsy mino ka nampidiriny, amin’ny ambaratonga samihafa, ho isan’ny filankeviny; nefa izany dia tahaka ny firosoana hiasa am-panakimpy. Tsy ampy fahiratan-tsaina izy ireo hahita izay hihatra amintsika amin’ny fotoana rehetra. Misy fanahin’ny famoizam-po, ny ady ary ny fandatsahan-dra, ary hitombo izany fanahy izany mandra-pahatongan’ny faran’ny andro mihitsy. Raha vantany vao voaisy tombo-kase eo amin’ny handriny ny olon’Andriamanitra—tsy tombo-kase na marika hita maso akory izany, fa fijoroana mafy ao amin’ny fahamarinana, na ara-tsaina na ara-panahy, ka tsy ahafahana mampihetsika azy ireo—raha vantany vao voaisy tombo-kase sy voamana ho amin’ny fihovitrovitra ny vahoakan’Andriamanitra, dia ho tonga izany. Eny tokoa, efa nanomboka sahady izany. Ankehitriny ny fitsaran’Andriamanitra dia eo amin’ny tany, mba hanome antsika fampitandremana, mba hahafantarantsika izay ho avy.” Manuscript Releases, boky faha-10, 252.

Ny “famehezana amin’ny tombo-kase” dia “fiorenana ao amin’ny fahamarinana.” Ao anatin’ny tontolon’ny fotoana fametahana tombo-kase dia manoratra izy hoe: “Misy fanahin’ny fahakiviana lalina, ny ady sy ny fandatsahan-dra, ary hitombo izany fanahy izany mandra-pahatongan’ny tena faran’ny fotoana mihitsy.” Rehefa tezitra ny firenena dia hotanana tsy hihoatra izy ireo, nefa ny “ady sy ny fandatsahan-dra,” aseho ho ireo rivotra efatra, dia “hitombo mandra-pahatongan’ny tena faran’ny fotoana mihitsy.” Ny Silamo amin’ily Loza fahatelo dia mampitombo tsikelikely ny adiny mandra-pahatongan’ny tena faran’ny fotoana, ary ny fahatakarana ara-paminaniana momba ny Silamo amin’ny maha-“lohahevitra” azy ao amin’ny fanavaozana ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, dia mitombo miaraka amin’izany mandritra io fe-potoana io ihany. Ny fitomboana miandalana tanterahin’ny Silamo dia mifanindran-dàlana amin’ny fandatsahana ny

ranonorana farany mandritra io fe-potoana io ihany, satria ny ranonorana farany dia “hafatra”.

“Ireo voahosotra izay mitsangana eo anilan’ny Tompon’ny tany rehetra dia manana ny toerana izay nomena an’i Satana fahiny tamin’ny naha-kerobima manarona azy. Amin’ny alalan’ireo zava-manan’aina masina manodidina ny seza fiandrianany no itananan’ny Tompo fifandraisana tsy tapaka amin’ny mponina ambonin’ny tany. Ny diloilo volamena dia maneho ny fahasoavana izay ampamatsian’Andriamanitra ny fanilon’ny mpino, mba tsy hirehitra mihetsiketsika ka ho faty. Raha tsy izany diloilo masina arotsaka avy any an-danitra izany amin’ny alalan’ny hafatry ny Fanahin’Andriamanitra izany, dia ho eo ambany fifehezana tanteraky ny herin’ny ratsy ny olona rehetra.”

“Manala baraka an’Andriamanitra isika rehefa tsy mandray ireo hafatra izay ampitondrainy antsika. Amin’izany dia lavintsika ilay diloilo volamena izay tiany harotsaka ao amin’ny fanahintsika mba hampitaina amin’ireo izay ao amin’ny maizina. Rehefa tonga ny antso hoe: ‘Indro, avy ny mpampakatra; mivoaha hitsena azy,’ ireo izay tsy nandray ny diloilo masina, izay tsy nitahiry ny fahasoavan’i Kristy tao am-pony, dia hahita, tahaka ireo virijina adala, fa tsy vonona hihaona amin’ny Tompony izy. Tsy manana, ao amin’ny tenany, ny hery hahazoana izany diloilo izany izy, ka potika ny fiainany. Fa raha angatahina ny Fanahy Masin’Andriamanitra, raha mifona isika, tahaka izay nataon’i Mosesy hoe: ‘Asehoy ahy ny voninahitrao,’ dia harotsaka ao am-pontsika ny fitiavan’Andriamanitra. Amin’ny alalan’ireo fantsona volamena no hampitana amintsika ilay diloilo volamena. ‘Tsy amin-kery, na amin-ko hery, fa amin’ny Fanahiko, hoy Jehovah, Tompon’ny maro.’ Amin’ny fandraisana ireo taratra mampirapitr’ily Masoandron’ny Fahamarinana no amaizan’ny zanak’Andriamanitra ho fanazavana eo amin’izao tontolo izao.” Review and Herald, July 20, 1897.

Ny orana farany dia manomboka amin’ny “fitsifitahana”, ary amin’ny farany dia mitombo ho amin’ny fandatsahana feno tanteraka. Ny “fitsifitahan’ny” orana farany dia faritana ho ny orana izay “voarefy”, ary ny fandatsahana feno tanteraka dia rehefa arotsaka “tsy misy fetra” izany. Sister White dia manondro mazava fotoana iray izay ilatsahan’ny orana farany, ka misy mandray izany ary misy kosa tsy mandray. Amin’izany fotoana izany dia “voarefy” ny orana, na koa hoe “mitsifitaha” izany.

Ny olona sasany dia hahatsapa fa misy zavatra mitranga, nefa hampatahotra azy ireo fotsiny izany.

“Hisy fanehoana mahagaga ny herin’Andriamanitra ao amin’ny fiangonana, nefa izany dia tsy hiasa amin’ireo izay tsy nanetry tena teo anatrehan’ny Tompo ka tsy nanokatra ny varavaran’ny fony tamin’ny alalan’ny fibabohana sy ny fibebahana. Ao amin’ny fanehoana izany hery izany, izay manazava ny tany amin’ny voninahitr’Andriamanitra, dia zavatra iray ihany no ho hitany, izay heveriny ao amin’ny fahajambany ho mampidi-doza, zavatra izay hampifoha ny tahony, ka hiorina izy hanohitra izany. Satria ny Tompo tsy miasa araka ny fanantenany sy ny filamatra napetrany, dia hanohitra ny asa izy. “Nahoana moa,” hoy izy, “no tsy hahafantarantsika ny Fanahin’Andriamanitra, nefa efa tao amin’ny asa nandritra ny taona maro izahay?” Satria tsy namaly ny fampitandremana sy ny fifonana tao amin’ny hafatr’Andriamanitra izy, fa niteny mafy hatrany hoe: “Manan-karena aho, sady nihamaro fananana, ka tsy manan-java-mahory aho.”” Maranatha, 219

“Maro no tsy nandray tamin’ny ambaratonga lehibe ny ranonorana aloha. Tsy azony avokoa ny tombontsoa rehetra izay efa nomen’Andriamanitra ho azy tamin’izany. Manantena izy ireo fa ny tsy ampy dia hovahan’ny ranonorana aoriana. Rehefa harotsaka ny haben’ny fahasoavana faran’izay be indrindra, dia mikasa izy hanokatra ny fony handray izany. Fahadisoana mahatsiravina no ataony. Ny asa izay efa natombok’Andriamanitra tao am-pon’ny olombelona tamin’ny fanomezany ny fahazavany sy ny fahalalany dia tsy maintsy mandroso tsy an-kijanona. Ny olona tsirairay dia tsy maintsy mahatsapa ny filàny manokana. Tsy maintsy foanana ao am-po ny fahalotoana rehetra ary diovana izany ho fonenan’ny Fanahy. Tamin’ny alalan’ny fiaiken-keloka sy ny fialana amin’ny ota, tamin’ny vavaka mafana fo sy ny fanokanan-tena ho an’Andriamanitra, no niomanan’ny mpianatra voalohany handray ny firosahan’ny Fanahy Masina tamin’ny Andron’ny Pentekosta. Io asa io ihany, nefa amin’ny ambaratonga lehibe kokoa, no tsy maintsy atao ankehitriny. Tamin’izany fotoana izany, ny mpiara-miasa amin’olombelona dia tsy nanan-katao afa-tsy ny nangataka ny fitahiana sy niandry ny Tompo hahatanteraka ny asa momba azy. Andriamanitra no nanomboka ny asa, ary Izy no hamita ny asany, ka hahatonga ny olona ho tanteraka ao amin’i Jesosy Kristy. Kanefa tsy tokony hisy tsy firaharahiana ny fahasoavana asehon’ny ranonorana aloha. Ireo ihany izay miaina araka ny fahazavana efa azony no handray fahazavana lehibe kokoa. Raha tsy mandroso isan’andro isika amin’ny fampisehoana ireo hatsaram-panahy kristiana miasa, dia tsy hahafantatra ny fisehoan’ny Fanahy Masina amin’ny ranonorana aoriana. Mety ho milatsaka amin’ny fo manodidina antsika rehetra izany, nefa isika tsy hahatsikaritra na handray azy.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Ao amin’io andalan-teny io dia ambarany fa misy fotoana izay “hanomezana ny haben’ny fahasoavana manankarena indrindra”, ka amin’izany no anondroany fotoana iray izay handrotsahana tsy misy fetra ny ranonorana farany. Mifandray amin’izany zava-misy izany, dia ambarany fa izay ihany no hahazo mazava lehibe kokoa, dia ireo izay miaina mifanaraka amin’ny mazava efa azony. Ao anatin’izany foto-kevitra izany dia miharihary fa ny mazava (izay fahamarinana ankehitriny) dia mitombo tsikelikely. Ao amin’ny fehezanteny farany dia ambarany fa misy fotoana izay ilatsahan’ny ranonorana farany, ka misy ny sasany manaiky sy mandray izany, ary misy kosa ny hafa tsy manao izany. Raha tsy fantatrao ny hafatra, izay ranonorana farany, dia tsy handray izany ianao.

“Tsy tokony hiandry ny ranonorana farany isika. Tonga amin’izay rehetra hanaiky sy handray ho azy ny ando sy ny ranonoram-pahasoavana milatsaka amintsika izany. Rehefa angonintsika ny sombintsombin’ny mazava, rehefa ankafizintsika ny famindram-po tsy mety dison’Andriamanitra, izay tia ny hitokiantsika Aminy, dia ho tanteraka ny teny fikasana rehetra. [Isaia 61:11 voatonona.] Ny tany rehetra dia ho feno ny voninahitr’Andriamanitra.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, boky faha-7, 984.

Amin’ny fotoana izay hamoretana ireo firenena tezitra, dia manomboka “refesina” ny ranonorana farany. Rehefa “hatolotra ny fahafenoan’ny fahasoavana manankarena indrindra,” dia izany no manondro ny fotoana izay handrotsahana ny ranonorana farany tsy misy fetra.

Amin’ny fotoana izay i tezitra ny firenena, nefa mbola voafehy, dia manomboka milatsaka ny ranonorana farany, saingy “refesina” izany satria ny fiangonana amin’izany fotoana izany dia

mifangaro amin'ny vary sy ny tsimparifary. Io no ranonorana izay mampahamasaka ny vary sy ny tsimparifary samy hahatratra ny fahamasahany, ary ny ranonorana farany dia ny hafatry ny fahamarinana ankehitriny izay na fantarina sy raisina, na tsy izany. Ireo foto-kevitra ara-paminaniana rehetra ireo dia voafaritry mazava ao amin'ny Soratra Masina. Tamin'ny 11 Septambra 2001, ny ranonorana farany dia nanomboka “nitsifotra”, ary mitombo miandalana izany mandra-pahatongan'ny hafatry ny Antso Amin'ny Misasakalina ka hisarahan'ny virijina hendry sy ny virijina adala mandrakizay.

Avy eo ny hendry dia asandratra ho famantarana mba hiantsoana ny andian'ondrin'Andriamanitra hafa hivoaka avy any Babylona, ary amin'izany no arotsaka tsy misy fetra ny orana fara, ka mitohy milatsaka mandra-pitsangan'i Mikaela sy ny fihibohan'ny fotoam-pitsapan'olombelona.

“Hitako fa ny anjely efatra dia hitana ny rivotra efatra mandra-pahavitan'ny asan'i Jesosy ao amin'ny fitoerana masina, ary avy eo dia ho tonga ny loza fito farany.” Early Writings, 36.

Ny fitazonana ny rivotra efatra dia maneho ny fifehezana ataon'Andriamanitra ao amin'ny fitantanany ny fitsarana miha-mitombo izay avelany hitranga amin'ny andro farany. Ireo anjely efatra dia mitazona ny rivotra efatra mandritra ny fotoanan'ny fanombohana tombokase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, kanefa amin'izany vanim-potoana izany dia misy ny “fanahin'ny famoizam-po, ny ady sy ny fandatsahan-dra, ary hitombo izany fanahy izany.” Rehefa voaisy tombokase ny farany amin'ny zanak'Andriamanitra, dia hitsangana Mikaela, ary havotsotra tanteraka ny rivotra efatra, ka ho tonga ny Loza fito farany.

Ao amin'ilay “ora nisian'ny horohorontany lehibe” ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo, dia ny “fotoan-tsarotra” ao amin'ny Daniela toko faha-sivy, rehefa vita ny kianja sy ny manda, no fotoana izay “hahatezitra ny firenena.” Ao anatin'izany vanim-potoana izany no handrotsahana ny ranonorana farany amin'ny “fetra.” Isaia no manondro ny fotoana andrefesana ny ranonorana farany, ary asiany marika ho “andron'ny rivotra avy any atsinanana” izany fotoana izany. Ny “andron'ny rivotra avy any atsinanana” dia ny 11 Septambra 2001.

Hotohizontsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ny fandinihana ny amin'ny “fandrefesana” ny ranonorana fara, nefa tokony hotsarovana fa ny vatosoa ao amin'ny nofin'i Miller, izay aseho eo ambonin'ny takela-masina ao amin'i Habakoka ho ireo Loza telo an'ny finoana silamo, dia hihazava impolo mihoatra amin'ny andro farany noho ny tamin'ny fotoana nanangonan'i Miller azy voalohany.

“Tamin'ny fotoana iray, fony aho tany New York City, dia nantsoina aho tamin'ny alina mba hibanjina trano nitsangana rihana ambonin'ny rihana hatrany an-danitra. Nohamarinina ho tsy mety levon'ny afo ireo trano ireo, ary naorina izy ireo mba hanomezam-boninahitra ny tompony sy ny mpanangana azy. Niatra ambony kokoa hatrany ireo trano ireo, ary tao aminy dia nampiasaina ny akora lafo indrindra. Ireo izay tompon'ireo trano ireo dia tsy nanontany tena hoe: ‘Ahoana no fomba tsara indrindra hanomezantsika voninahitra an'Andriamanitra?’ Tsy tao an-tsainy ny Tompo.”

«Nieritreritra aho hoe: “Endrey, raha mba hitan'ireo izay mampiasa ny fananany toy izao ny lalan-kalehany araka izay ahitan'Andriamanitra azy! Manangona trano kanto sy lehibe izy ireo,

kanefa tena hadalana eo imason' ilay Mpanjakan' izao rehetra izao ny fandaminany sy ny fisainany. Tsy dinihiny amin'ny herin'ny fo sy ny saina rehetra ny fomba ahafahany manome voninahitra an' Andriamanitra. Very teo imasony izany, dia ny adidy voalohan'ny olombelona.”»

Raha nanangana ireo trano avo sy manetriketrika ireo, dia nifaly tamin'ny fireharehana feno fanirian-daza ny tompony, satria nanana vola hampiasaina hanomezana fahafaham-po ny tenany sy hampirehetana ny fialonan'ny mpiara-monina aminy izy. Ny ampahany betsaka tamin'ny vola izay natsangany tamin'izany dia azo tamin'ny fampahoriana, tamin'ny fanorotoroana ny mahantra. Hadinony fa any an-danitra dia voatahiry ny kaontin'ny raharaham-barotra rehetra; ny fifanarahana tsy marina rehetra, ny asa hosoka rehetra, dia voasoratra ao. Ho avy ny fotoana izay hahatongavan'ny olona, amin'ny hosokany sy ny fireharehany manevateva, amin'ny teboka iray izay tsy havelan'i Jehovah hihoarany, ary hianarany fa misy fetra ny fahari-pon'i Jehovah.

“Ny zava-niseho manaraka izay nandalo teo anoloako dia firehetan-trano nampihorohoro. Nijery ireo trano avo sy noheverina ho tsy mety may ny olona ka nanao hoe: ‘Azo antoka tanteraka ireo.’ Kanjo levon'ny afo ireo trano ireo toy ny hoe vita tamin'ny dity. Tsy nisy azon'ny fiara mpamono afo natao mba hampitsaharana ny fandringanana. Tsy nahavita nampandeha ireo milina ireo ny mpamono afo.”

“Ampianarina aho fa rehefa tonga ny fotoanan'ny Tompo, raha tsy mbola nisy fiovana nitranga tao am-pon'ny olona mpiavonavona sy fatra-paniry laza, dia ho hitan'ny olona fa ny tanana izay nahery hamonjy dia hahery koa handringana. Tsy misy fahefana etỳ an-tany mahatazona ny tanan'Andriamanitra. Tsy misy akora azo ampiasaina amin'ny fananganana trano izay hahavonjy azy ireny tsy ho rava, rehefa tonga ny fotoana voatendrin'Andriamanitra handefasana famaliana amin'ny olona noho ny tsy firaharahiany ny lalàny sy noho ny fireharehany tia tena.” Testimonies, boky faha-9, 12, 13.